

Unde e "inocenta" de altadata?

Scris de Apopi Mariana Diana

Marti, 26 Iulie 2011 18:23 - Ultima actualizare Miercuri, 27 Iulie 2011 09:46

Stau si ma intreb uneori cat de ciudati suntem noi oamenii. Am evoluat sau involuat? Daca pana acum, parintii, bunicii nostri si-au trait viata intr-un mod cat se poate de simplu, noi, generatia noua, moderna pare ca ne place sa ne complicam. Nu suntem multumiti cu un singur loc de munca, ci mai cautam ceva part time. Am devenit dezinteresati de propriul partener de viata fiindca stim ca oricand am putea sa o luam din nou la capat- divortul nu mai este ceva rusinos, ci o adevarata moda. Atunci cand ne doare capul dam fuga cu degetele pe tastele laptopului pentru a afla de pe google caror motive se datoreaza simptomele noastre. Unde sunt oamenii simpli din noi? Unde sunt acele persoane care au nevoie pana la urma doar de a-si indeplini nevoile fiziologice, si doar o parte dintre ei cautand sa le satisfaca si pe cele din varful piramidei lui Maslow? De ce privim cu reticenta orice experienta care pana acum parea banala? Iata cel mai simplu exemplu: daca atunci cand eram mici alergam prin ploaie cu picioarele goale, pe strada, in mijlocul drumului, azi, in niste balerini "intrati la apa" stau si ma gandesc cu groaza la cate bacterii si mizerii se gasesc in apa care tocmai mi-a "inecat" degetele de la picioare. Pe strada e plin de caini, bolnavi, murdarii, raniti, gunoaie aruncate, cosuri de gunoi din care se scurge murdaria odata cu ploile torentiale si ajunge in balti, acele balti care se formeaza in din ce in ce mai multe locuri fiindca astfaltul n-a fost turnat asa cum trebuia. Si pasesc cu groaza prin apa calduta a gaurilor din trotuar gandindu-ma ca poate in rana facuta de pantof si inca nevindecata s-ar putea totusi sa intre o "mana intreaga" de bacterii. Prin ploaie, cand eram mica paseam alergand cu picioarele balacindu-ma in bulbucii ploilor de vara. Azi, dupa cativa zeci de ani de viata, dar si de studii abia astept sa pun piciorul pe un taram curat. Si atunci, ma intreb: unde e bucuria care vine din lucruri marunte? Cat de marunte? Cat de adevarate, curate, dovedite stiintific sunt sau ar trebui sa fie pentru ca noi, oamenii moderni sa fim pe deplin fericiti sau macar intr-un procent apropiat batranilor din care ne tragem radacinile?